19/04/2020

“Η Αναστάσιμη ελπίδα δεν είναι μια αόριστη ιδέα”

Οικουμενικό Πατριαρχείο / Μητροπόλεις Οικουμενικού Θρόνου

Το Αναστάσιμο μήνυμα του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Αυστρίας κ. Αρσενίου αναφέρει μεταξύ άλλων “Η αναστάσιμη ελπίδα δεν είναι λοιπόν μία αόριστη ιδέα, αλλά συνδέεται με το πρόσωπο του Θεανθρώπου Ιησού. Η Ανάσταση του Χριστού γίνεται ο ακρογωνιαίος λίθος της πίστεώς μας πάνω στον οποίο στηρίζεται και η δική μας πεποίθηση για Ανάσταση και Σωτηρία. Χωρίς την Ανάσταση Εκείνου η πίστις μας θα ήταν μάταια, χωρίς ουσία, με στόχους κοσμικούς, περιορισμένους στο χρόνο.Ο άνθρωπος με τα τόσα χαρίσματα και τις τόσες δυνατότητες θα ήταν χειρότερος από το χορτάρι της γης, αν όλα θα τελείωναν με τη φθορά του σωματος, αν δεν υπήρχε ελπίδα αιωνίου, άχρονης Σωτηρίας, επανενώσεώς

του με την πηγή της Ζωής, με την τελεία Αγάπη”.

Διαβάστε αναλυτικά το μήνυμα του Σεβασμιωτάτου:

«Θανάτου ἑορτάζομεν νέκρωσιν, ᾅδου τὴν καθαίρεσιν»

Ἀγαπητά μου παιδιά “Χαίρετε”!

Μᾶς ἀξιώνει γιὰ ἀκόμη μία χρονιὰ ὁ Θεὸς νὰ ἑορτάσουμε τὴν Ἁγίαν Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὁ λόγος τῆς Ἀναστάσεως, ἀδελφοί μου, ἀποτελεῖ «ἄγκυραν ἐλπίδος» καὶ αἰτία χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης γιὰ τὸν ἄνθρωπο. Καὶ πῶς νὰ μὴν συμβαίνει αὐτό, ἀφοῦ διὰ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου ἔπαψε ἡ παντοδύναμος ἰσχὺς τοῦ θανάτου, τοῦ ᾅδη, τῆς ἀπουσίας τῆς Ζωῆς, τῆς ἀγνοίας τοῦ Θεοῦ; Μὲ τὴν Ἀνάστασή Του ὁ Χριστὸς χάρισε τὴ Ζωὴ στὸ ἀνθρώπινο γένος συμπαρασύροντας πρὸς αὐτὴν ὅλους τοὺς νεκρούς, ὑποδούλους στὸ κράτος τοῦ θανάτου. Ὁ Χριστὸς ἀναστήθηκε καὶ δώρισε τὴν ἀθανασία στὸν ἄνθρωπο. «Ποῦ σου, θάνατε, τὸ κέντρον; Ποῦ σου, ᾅδη, τὸ νῖκος;» (Α΄ Κορ. 15,55) ἀναφωνεῖ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος καὶ ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος σημειώνει ὅτι ἡ Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἡ κατάργηση τοῦ θανάτου, ἀποτελεῖ τὴν προϋπόθεση τῆς ἀπὸ Θεοῦ εἰρήνης, τὴν ἀφορμὴ τῆς συμφιλιώσεως μὲ Ἐκεῖνον, τὴν ἧττα τοῦ διαβόλου.

Ἡ ἀναστάσιμη ἐλπίδα δὲν εἶναι λοιπὸν μία ἀόριστη ἰδέα, ἀλλὰ συνδέεται μὲ τὸ πρόσωπο τοῦ Θεανθρώπου Ἰησοῦ. Ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ γίνεται ὁ ἀκρογωνιαῖος λίθος τῆς πίστεώς μας πάνω στὸν ὁποῖο στηρίζεται καὶ ἡ δική μας πεποίθηση γιὰ Ἀνάσταση καὶ Σωτηρία. Χωρὶς τὴν Ἀνάσταση Ἐκείνου ἡ πίστις μας θὰ ἦταν ματαία, χωρὶς οὐσία, μὲ στόχους κοσμικούς, περιορισμένους στὸ χρόνο. Ὁ ἄνθρωπος μὲ τὰ τόσα χαρίσματα καὶ τὶς τόσες δυνατότητες θὰ ἦταν χειρότερος ἀπὸ τὸ χορτάρι τῆς γῆς, ἂν ὅλα θὰ τελείωναν μὲ τὴ φθορὰ τοῦ σώματος, ἂν δὲν ὑπῆρχε ἐλπίδα αἰωνίου, ἄχρονης Σωτηρίας, ἐπανενώσεώς του μὲ τὴν πηγὴ τῆς Ζωῆς, μὲ τὴν τελεία Ἀγάπη.

Ἡ κοινὴ Ἀνάσταση ἀνέκαθεν προκαλοῦσε τὸν νοῦ τοῦ ὀρθολογικῶς σκεπτομένου ἀνθρώπου. Γιὰ μᾶς τοὺς Χριστιανοὺς ὅμως ἀποτελεῖ ἕνα ἀδιαμφισβήτητο ἱστορικὸ γεγονὸς ποὺ ἄλλαξε τὴν πορεία τοῦ ἀνθρωπίνου
γένους. Τὸ κενὸ Μνημεῖο, ἡ χαρὰ ποὺ ἀντικατέστησε τὸ φόβο τῶν Μυροφόρων, ἡ ἔκπληξη τῶν πορευομένων πρὸς Ἐμμαούς, ἡ ἀγαλλίαση τῶν Μαθητῶν ὅταν «τῶν θυρῶν κεκλεισμένων» ἄκουσαν τὸ «Εἰρήνη ὑμῖν» καὶ εἶδαν τὰ σημάδια τοῦ Πάθους στὸ ἀναστημένο σῶμα τοῦ Κυρίου εἶναι γεγονότα ποὺ προηγήθηκαν τῆς δικῆς μας προσωπικῆς ἐμπειρίας τῆς Ἀναστάσεως, μέσῳ τῆς Κοινωνίας τῶν ἀφθάρτων καὶ ἀχράντων Μυστηρίων, τοῦ Παναγίου Σώματος καὶ τοῦ Τιμίου Αἵματός Του. Κάθε

φορὰ ποὺ μετὰ τὸ βάπτισμά μας, ἂν καὶ ἀνάξιοι, δεχόμαστε στὸ φθαρτὸ σῶμα μας τὴν «καλὴ μετουσία τῶν ζωοποιῶν μυστικῶν δωρημάτων» εἴμαστε μέτοχοι τοῦ γεγονότος τῆς Ἀναστάσεως καὶ ὁδηγούμεθα ἀπὸ τὴν παροῦσα φθαρτὴ κατάσταση στὴν ἀφθαρσία καὶ ἀπὸ τὰ ἐν χρόνῳ παρόντα, στὴν αἰωνιότητα. Δὲν πρόκειται λοιπὸν γιὰ μιὰ παραμυθητικὴ ὑπόσχεση ἀλλὰ γιὰ τὴν Ἀνάσταση ποὺ ζοῦμε τώρα. «Τὰ ἀρχαῖα παρῆλθεν, ἰδοὺ γέγονε καινὰ τὰ πάντα». Διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἔγινε πραγματικότητα ἡ καταλλαγὴ μὲ τὸ Δημιουργό μας.

Τώρα «εἴ τις ἐν Χριστῷ, καινὴ κτίσις» (Β΄Κορ. 5,17) Ἀδελφοί μου, ἡ πίστις σήμερα κλονίζεται, ἡ ἐλπίδα ἀμφισβητεῖται. Ὅμως ἐμεῖς, ὡς πιστοὶ Χριστιανοί, ὀφείλομε νὰ ἔχομε σταθερὴ ἐμπιστοσύνη στὸν Ἀναστάντα Κύριο, βασιζόμενοι στὸ λόγο Του: «Ἰδοὺ ἐγὼ μεθ’ ἡμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος». Τὰ θεῖα λόγια εἶναι ἡ ἄγκυρα τοῦ πλοίου τῆς ὑπάρξεώς μας. Γνωρίζομε ὅτι δὲν εἴμεθα μόνοι, δὲν ἀγωνιζόμεθα ἀβοήθητοι, ἀλλὰ ἔχομε σύμμαχο καὶ συνοδοιπόρο τὸν Ἀναστάντα Χριστό, τὸν Νικητὴ τοῦ θανάτου. Ναί, τίποτε, οὔτε ὁ κορονοϊός, οὔτε ἄλλη ἀπειλὴ μποροῦν νὰ σπείρουν φόβο θανάτου στὴν ψυχή μας διότι «Χριστὸς Ἀνέστη»!

Σᾶς προτρέπομε πατρικὰ τοῦτες τὶς δύσκολες ἡμέρες, κατὰ τὶς ὁποῖες ἡ ἀνθρωπότητα κλονίζεται ἀπὸ ἕναν πειρασμὸ καὶ μία δοκιμασία ἐπηρεάζει τὶς ζωές μας καὶ ἐκεῖνες τῶν δικῶν μας ἀνθρώπων, νὰ διατηρήσουμε ὅλοι ἀκέραια καὶ ἀκλόνητη τὴν πίστη καὶ ἄσβεστη τὴν ἐλπίδα στὸ πρόσωπο τοῦ Ἀναστάντος Κυρίου μας ποὺ νίκησε τὴν φθορὰ καὶ τὸ θάνατο, τὸν πόνο καὶ τὸ φόβο.

Μὲ αὐτὲς τὶς σκέψεις ἐπαναλαμβάνομε τὰ λόγια τοῦ Χριστοῦ πρὸς τοὺς Ἀποστόλους: «Χαίρετε! Εἰρήνη ὑμῖν»!

Μὲ πατρικὴ ἀγάπη

†Ὁ Αὐστρίας Ἀρσένιος